Antara Elektrik Sdn Bhd lwn Bell & Order Bhd (dahulunya dikenali sebagai Bell & Order Sdn Bhd)

MAHKAMAH TINGGI (KUALA LUMPUR) — PENGGULUNGAN SYARIKAT NO D8–28–1101 TAHUN 1999

ABDUL HAMID MOHAMAD H

24 MEI 2000

Syarikat dan Perbadanan — *Penggulungan — Permohonan untuk pembatalan petisyen — Persoalan-persoalan yang patut dipertimbangkan oleh mahkamah — Sama ada mahkamah patut pertimbangkan persoalan-persoalan yang patut diputuskan dalam pendengaran petisyen — Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 A 18 k 19 — Akta Syarikat 1965 s 221(2)(f)*

Pempetisyen memfailkan petisyen penggulungan pada 29 Disember 1999. Pada 14 Mac 2000, responden memfailkan usul pemula (kandungan 6) memohon supaya petisyen ini dibatalkan mengikut A 18 k 19 Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 ('KMT'), bidang kuasa sedia ada mahkamah dan/atau s 221(2)(f) Akta Syarikat 1965. Responden menghujahkan, antara lain, bahawa: (i) perbalahan ini patut dirujukkan kepada penimbangtara; dan (ii) cara bayaran adalah mengikut perjanjian PAM dan juga kontrak utama walaupun pempetisyen mengatakan bayaran adalah mengikut perjanjian PAM sahaja.

Diputuskan, menolak permohonan tersebut:

(1) Kedua-dua belah pihak telah menghujahkan seolah-olah mereka menghujahkan petisyen itu sendiri, sedangkan apa yang didengar hanyalah permohonan untuk pembatalan petisyen tersebut. Adalah jelas bahawa kekeliruan ini berbangkit daripada pemakaian prosedur dalam tindakan sivil yang tidak sesuai bagi petisyen penggulungan ini (lihat ms 389D–E). Soalan soalan yang mahkamah patut putuskan dalam permohonan ini hanyalah sama ada hujahan-hujahan tersebut adalah persoalan-persoalan yang patut dihujahkan dalam pendengaran petisyen tersebut. Adalah tidak betul jika mahkamah ini, dalam permohonan ini, memutuskan persoalan-persoalan yang patut diputuskan dalam pendengaran petisyen tersebut (lihat ms 389F–G).

(2) Adalah jelas daripada afidavit-afidavit yang difailkan oleh kedua belah pihak bahawa petisyen ini bukanlah sesuatu yang tidak mendedahkan apa-apa kausa tindakan, mengaibkan, remeh atau menyusahkan atau suatu penyalahgunaan proses mahkamah. Sebenarnya notis usul tersebut adalah remeh, menyusahkan, menjejaskan, menghalang atau melengahkan pendengaran petisyen tersebut dan juga suatu penyalahgunaan proses mahkamah (lihat ms 389H).

[English summary

The petitioner had filed a winding-up petition on 29 December 1999. On 14 March 2000, the respondent filed an originating motion (encl 6) praying for the petition to be revoked pursuant to O 18 r 19 of the Rules of the High Court 1980 ('the RHC'), the inherent jurisdiction of the court and/or s 221(2)(f) of the Companies Act 1965. The respondent contended, inter alia, that: (i) the dispute ought to be referred to an arbitrator; and (ii) the mode of payment was according to the PAM agreement and also the principal contract although the petitioner alleged the payment was according to the PAM agreement only.

Held, dismissing the application:

(1) Both parties had argued as though they were arguing on the petition itself, whilst what was being heard was merely an application for the revocation of the petition. It was clear that the confusion arose from the procedure applied in a civil action that was inappropriate for this winding-up petition (see p 389D–E). The questions the court should have ruled on in this application were whether the contentions were questions that ought to be argued at the hearing of the petition. It would not be right if this court, in this application, made a finding on questions that should have been decided at the hearing of the petition (see p 389F–G).

(2) It was apparent from the affidavits filed by both parties that the petition was not something that did not reveal any cause of action, was scandalous, frivolous, vexatious or an abuse of the process of court. In fact the notice of motion was frivolous, vexatious, prejudiced, impeding or protractile of the hearing of the petition as well as an abuse of the process of court (see p 389H).]

Nota-nota

Untuk kes-kes mengenai penggulungan secara am, lihat 3 *Mallal's Digest* (4th Ed, 1997 Reissue) perenggan 618–918.

Kes-kes yang dirujuk

Buildcon-Cimaco Concrete Sdn Bhd v Filotek Trading Sdn Bhd [1999] 4 CLJ 135; [1999] 4 AMR 4374 (dirujuk)

Si & Si Sdn Bhd v Hazrabina Sdn Bhd [1996] 2 MLJ 509 (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

Akta Syarikat 1965 s 221(2)(f)

Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 A 14, A 18 k 19(1)(a), (b), (d)

KS Yap (*Paul Ong* with him) (*Paul Ong & Associates*) bagi pihak pempetisyen.

K Goik (*Malik & Partners*) bagi pihak responden.

Abdul Hamid Mohamad H: Pempetisyen memfail petisyen ini pada 29 Disember 1999. Tarikh pendengaran yang diberi ialah pada 3 Februari 2000. Pada tarikh tersebut petisyen ini tidak dapat didengar kerana ia belum diserahkan kepada responden. Saya memberi tarikh baru iaitu pada 13 April 2000. Pada 14 Mac 2000 responden memfail usul pemula (kandungan 6) memohon supaya petisyen ini dibatalkan mengikut A 18 k 19 Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 ('KMT 1980'), bidangkuasa sedia ada mahkamah dan/atau s 221(2)(f) Akta Syarikat 1965. Alasan-alasan yang diberi adalah seperti yang terkandung dalam A 18 k 19(1)(a),(b) dan (d) KMT 1980. Notis usul itu ditetapkan untuk didengar pada 30 Mac 2000. Pada 30 Mac 2000 itu, notis usul itu tidak dapat didengar kerana pempetisyen perlu memfail afidavit jawapan kepada afidavit responden yang menyokong notis usul itu. Maka notis usul itu ditetapkan untuk didengar pada 7 April 2000. Ia didengar pada 7 April 2000 dan saya memberi keputusan pada 21 April 2000. Sementara itu petisyen (kandungan 1) yang telah ditetapkan untuk didengar pada 13 April 2000 itu terpaksa ditangguh sehingga selepas keputusan mengenai kandungan 6 itu diberi.

Pada 21 April 2000, saya memberi keputusan mengenai kandungan 6 ini (notis usul). Saya menolak permohonan itu dan menetapkan bahawa petisyen itu (kandungan 1) didengar pada 24 Jun 2000 yang telah ditetapkan pada 13 April 2000. Responden merayu terhadap keputusan saya itu.

Dengan adanya rayuan ini, besar kemungkinan petisyen itu tidak dapat didengar pada 29 Jun 2000, malah sehingga rayuan ini atau rayuan selanjutnya diputuskan.

Perkara seperti inilah yang melambatkan pendengaran sesuatu petisyen penggulungan syarikat, malah lain-lain jenis guaman di Mahkamah Tinggi. Dalam kes *Buildcon-Cimaco Concrete Sdn Bhd v Filotek Trading Sdn Bhd* [1999] 4 CLJ 135, [1999] 4 AMR 4374, saya telah membincang dengan panjang lebar kesesuaian permohonan seperti ini dan kesannya kepada perjalanan pendengaran sesuatu petisyen itu, dengan harapan mahkamah yang lebih tinggi dapat memberi keputusan atau pandangan mengenainya. Malangnya, mengikut rekod saya, rayuan itu telah dibatalkan, mungkin kerana responden/perayu dalam kes itu tidak meneruskan rayuannya setelah membaca alasan penghakiman saya. Akibatnya peluang itu telah terlepas.

Sementara itu kita terus menerima permohonan-permohonan yang serupa, mendengar hujahan serupa, membuat keputusan dan menulis alasan penghakiman yang serupa mengenai persoalan itu. Walau bagaimanapun adalah diharapkan bahawa ke sini akan memberi peluang baru untuk persoalan itu diputuskan.

Saya tidak hendak mengulangi hujah-hujah yang saya telah kemukakan dalam petisyen itu mengenai persoalan-persoalan itu sekali lagi. Oleh sebab

rayuan itu telah dibatalkan yang bererti bahawa penghakiman saya itu disahkan ('confirmed') dan bukan ditolak ('overruled'), maka saya masih boleh memakai pandangan-pandangan yang saya telah berikan dalam kes itu. Pandangan-pandangan yang saya telah berikan dalam kes itu bolehlah diringkaskan seperti berikut:

(a) Walaupun pada pandangan saya A 18 k 19 KMT 1980 tidak sepatutnya dipakai dalam petisyen penggulungan syarikat, memandangkan bahawa Mahkamah-mahkamah Tinggi pernah membuat keputusan berdasarkan aturan dan kaedah itu, walaupun tanpa membincang dengan mendalam tentang kesesuaian pemakaiannya (kerana tidak dihujahkan), maka mahkamah ini terikat dengan penghakiman-penghakiman itu dan kenalah menerima pemakaian A 18 k 19 KMT 1980 dalam petisyen penggulungan syarikat.

(b) Walaupun, memandangkan kepada pindaan kepada Perlembagaan Persekutuan melalui Akta A 704 yang berkuatkuasa mulai 10 Jun 1988 saya ragu-ragu sama ada mahkamah di Malaysia masih mempunyai kuasa sedia ada selain daripada yang diperuntukkan oleh undang-undang Persekutuan, mahkamah ini terikat dengan keputusan Mahkamah Persekutuan dalam kes *Si & Si Sdn Bhd v Hazrabina Sdn Bhd* [1996] 2 MLJ 509 yang mengatakan bahawa mahkamah di Malaysia mempunyai bidang kuasa untuk membatalkan petisyen pengulungan syarikat di bawah bidang kuasa sedia ada, walaupun sumber bidang kuasa itu tidak disebut dalam kes itu.

(c) Dengan hormat, saya tidak bersetuju bahawa s 221(2)(f) Akta Syarikat 1965 memberi kuasa kepada mahkamah untuk membatalkan sesuatu petisyen penggulungan syarikat sebelum petisyen itu sendiri didengar.

Hujah-hujah saya mengenai persoalan-persoalan ini telah dikemukakan dengan panjang lebar dalam kes *Buildcon-Cimaco Concrete Sdn Bhd v Filotek Trading Sdn Bhd*. Saya harap rujukan akan dibuat kepadanya jika persoalan-persoalan itu kelak akan dihujah dan diputuskan.

Untuk tujuan kes sekarang, saya membuat keputusan berdasarkan pandangan-pandangan saya dalam kes itu yang saya telah ringkaskan itu.

Cuma saya ingin menekankan bahawa kes ini sekali lagi membuktikan bahawa perjalanan ringkas dan penyelesaian segera sesuatu petisyen penggulungan syarikat boleh digagalkan oleh responden dengan membuat permohonan untuk membatalkan petisyen itu, seperti dalam kes ini. Adakah itu yang dihajati oleh Kaedah-Kaedah Penggulungan Syarikat 1972?

Kembali kepada kes ini. Dalam kes ini beberapa hujah telah dikemukakan oleh responden mengapa petisyen ini patut dibatalkan tanpa ianya didengar. Kita sedia maklum, semasa mendengar petisyen penggulungan syarikat yang difail tanpa mendapat penghakiman terlebih dahulu, jika didapati ada keterangan dan alasan bahawa hutang yang dikatakan itu dipertikaikan, maka petisyen itu patut ditolak. Ertinya, dari

segi itu kedudukan suatu petisyen penggulungan syarikat yang difail tanpa mendapat penghakiman terlebih dahulu lebih kurang sama seperti dalam suatu permohonan penghakiman terus di bawah A 14 dan A 18 k 19 KMT 1980.

Tetapi, apabila permohonan untuk membatalkan petisyen dibuat seperti dalam kes ini, maka kesannya agak ganjil. Adakah mahkamah akan memutuskan sama ada hutang itu dipertikaikan atau tidak? Itu adalah soalan yang patut diputuskan semasa mendengar petisyen itu. Oleh itu nampaknya, apa yang kena diputuskan oleh mahkamah di peringkat ini hanyalah sama ada terdapat persoalan yang mematutkan petisyen itu didengar untuk memutuskan sama ada hutang itu dipertikaikan atau tidak. Lihatlah keganjilan akibat membawa masuk prosedur itu dalam suatu prosiding penggulungan syarikat yang difail tanpa mendapat penghakiman terlebih dahulu.

Dalam kes ini responden menghujahkan bahawa, pertama, perbalahan ini patut dirujukkan kepada penimbangtara. Kedua, sama ada responden perlu membayar ganti rugi yang ditetapkan. Ketiga mengenai cara bayaran: Pempetisyen mengatakan bayaran adalah mengikut perjanjian PAM, manakala responden mengatakan mengikut perjanjian PAM dan juga kontrak utama (main contract).

Kedua-dua belah pihak telah menghujahkan seolah-olah mereka menghujahkan petisyen itu sendiri, sedangkan apa yang didengar hanyalah permohonan untuk membatalkannya, sebelum ia didengar. Adalah jelas bahawa kekeliruan ini berbangkit daripada pemakaian prosedur dalam tindakan sivil yang tidak sesuai bagi petisyen penggulungan ini.

Saya tidak akan memutuskan persoalan-persoalan itu dalam permohonan ini. Itu adalah persoalan-persoalan yang patut diputuskan dalam pendengaran petisyen ini. Soalan-soalan yang saya cuma patut putuskan dalam permohonan ini hanyalah sama ada perkara-perkara itu persoalan-persoalan yang patut dihujahkan (dalam petisyen penggulungan syarikat tidak ada perbicaraan dalam tindakan sivil) dalam pendengaran petisyen itu. Adalah tidak betul jika mahkamah ini, dalam permohonan ini, memutuskan persoalan-persoalan yang patut diputuskan dalam pendengaran ini.

Untuk menjawab soalan-soalan yang perlu dijawab dalam permohonan ini, tidaklah perlu bagi saya membincangnya secara terperinci, seperti yang saya patut lakukan dalam pendengaran petisyen ini. Juga saya tidak mahu memutuskan persoalan-persoalan yang saya tidak patut putuskan, lebih awal. Adalah jelas daripada afidavit-afidavit yang difail oleh kedua belah pihak bahawa petisyen ini bukanlah sesuatu yang tidak mendedahkan apa-apa kausa tindakan, mengaibkan, remeh atau menyusahkan atau suatu penyalahan proses mahkamah. Sebenarmya notis usul inilah yang remeh, menyusahkan, menjejaskan, menghalang atau melengahkan pendengaran petisyen ini dan juga suatu penyalahan proses mahkamah. Dengan adanya rayuan ini pula tidaklah diketahui entah berapa tahun lagi baru petisyen ini dapat didengar. Perkara-perkara seperti inilah yang melambatkan penyelesaian kes di mahkamah. Malangnya yang kerap dipersalahkan

adalah mahkamah . Saya berpendapat sudahlah tiba masanya mahkamah yang lebih tinggi memberi kata putus mengenai pemakaian prosedur ini dalam prosiding penggulungan syarikat.

Saya menolak permohonan ini dengan kos.

Permohonan ditolak.

Dilaporkan oleh Benjamin Yong